

Una família com tantes

La història. Nazaret i Ramallah, Israel i Palestina, avui. El pare i la mare d'una família israeliana dispersada, conviuen sense ni parlar, al temps que els fills, dos nois i una noia, se'ls treuen sempre de sobre.

Les formes. Totes les famílies són diferents, alhora que semblants. Aquí al barri, o a l'altre cantó de l'hemisferi, per molt que senyes d'identitat, banderes, proclamïn el contrari. A això fa referència *Asuntos de familia* (Omor shakhsiya) de la debutant cineasta israeliana Maha Haj (Nazaret, 1970), que s'ha empecat una comèdia prou hilarant i tan abrasiva com perquè sovint la rialla còmplice se't quedi clavada en ganyota esperpèntica. L'encert, un

dels encerts, radica en l'elegància visual amb que la novella Haj col·loca la càmera, deixant que els personatges actuïn. Per tant, els moviments de càmera brillen per l'absència. Cosa rara en debutants, disposats com són, a exhibir fatxenderia radical. Lluny de la temptació, la Maha Haj agombola les relacions entre generacions amb la mateixa tendresa que atenem el veí i la veïna que truca a casa. Se'ns convida a assistir al dia dia d'un nucli consan-

guini remarcats per la consuetudinària incomunicació entre generacions. Vaja, mares i pares contra fills i filles. I a l'inrevés. Per ampliar l'espectre conflictiu, social, violència de gènere?, és a dir, allò classificat com l'eterna guerra de sexes, la comèdia mostra l'actuació d'uns mascles alfa potents. Casolans. Mentrestant, entre situacions inversemblants (l'àvia donada per morta; el gen-

dre israelià escollit per fer d'actor en una pel·lícula ianqui; pare i mare fent-se els suecs embarcats al bell mig d'un llac suec), la comèdia enfila un convencional, decebedor, 'happy end' que desactiva l'explosiva càrrega d'un relat finalmentedulcorat.

El fons. És l'incruenta guerra paternofamiliar, es-

tesa al cruent conflicte entre dones i homes, israelians i palestins. **La imatge.** La geniüda Maisa, enfrontat-se als soldats que li barren el pas amb metralleres.

La frase. 'El tiempo pasa más rápido cuando no estás solo', sosté Maisa, rebutjada pel cagadubtes fill gran. De vegades convé que el temps s'aturi. ¿Sol o acompanyat?

La recomanació. Tal vegada indigesta per a la família que pretén estar unida.

Asuntos de familia

Directora: Maha Haj.

Intèrprets:

Maisa Abd

Elhadi, Amer

Hlehel,

Mahmoud

Shawahdeth,

Ziad Bakrih.

Israel, 2016. 90'.

Funatic Lleida.